

Reproș Celui de sus

Val

Când l-ai făcut Tu, Doamne, pe Adam,
Dup-al Tău chip și-a Ta asemănare,
Inteligent, frumos, i-ai dat și-un gram
În plus peste un kil de nepăsare,

Pe Eva, însă...-Ți spun, ca-ntre bărbați,
Cu toate ce i-ai dat ei ce-i al ei
Să-mi dai Tu cazne grele, să mă bați,
Nu te pricepi, măi Tată, la femei!

Gândindu-mă, în van, plin de durere,
Dar asta să rămână între noi,
De ascultai atunci a mea părere,
N-aveam acum în casă tăvănoai,

Că-Ți amintesc povestea a' cu mărul,
Și n-are rost să umbli cu mânuși,
Când a mușcat să afle adevărul,
Cum...tare curioasă o făcuși!

Așa că, Tată...-i numa vina Ta,
Și-am martori serioși, nu-i bășcălie,
Ca la-nceput, mereu dau de belea...
Pe toate vrea și azi ca să le știe!

Valeriu Cercel